

11.06-176
08 07 2014
ЧРЕЗ

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Ж А Л Б А

от Даниела Ангелова Маринова-Марчева
съдия от СГС, командирован в САС
съдебен адрес: гр.

Против:

Решения по

т.3.1., т.3.2., т.3.3., т.3.4, т.3.5 и т.3.14.,
от Протокол №9 от заседание на ВСС,
проведено на 27.02.2014г.

Уважаеми върховни съдии,

Съгласно обнародвано в ДВ, бр.84 от 27.09.2013г., решение на ВСС по т.11 от Протокол №36 от 19.09.2013г., на основание чл. 189, ал. 1, във връзка с чл. 180 от ЗСВ, е обявен конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване за **5 свободни длъжности „съдия” в Апелативен съд гр. София , Търговска колегия.**

В съответствие с утвърдените с решение на ВСС по протокол №9 от 07.03.2013г. “Правила за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи” /Правилата/, подадох заявление за участие в обявения конкурс. На основание чл.191 ал.4 от ЗСВ, ВСС е публикувал на официалния

интернет сайт на институцията – www.justice.bg, списък на допуснатите кандидати, сред които съм и аз. На 19.12.2013г., съобразно предварително обявения график, се явих на провеждащото се от определената от ВСС конкурсна комисия събеседване. По време на събеседването ми бяха поставени 12 въпроса само от един член на конкурсната комисия, определен по неизвестен за мен начин. След приключване на събеседването, председателят на конкурсната комисия ми предостави за подпис индивидуален протокол с поставена обща оценка 5.63.

Според публикувания от Администрацията на ВСС на 21.12.2013г. Протокол за класиране в конкурса на длъжност „съдия“ в Апелативен съд-София, съм класирана с обща оценка 5.63. Видно от същия протокол, с решенията по т.3.1., т.3.2.1 т.3.3.1 т.3.4. и т.3.5., е извършено повишаване в длъжност „съдия“ в АС-София на класираните от конкурсната комисия на първите пет места кандидати. С решение по т.3.1.4. на ВСС по протокол №9/27.02.2014г., е прекратено гласуването по отношение на мен поради попълване на свободните места.

С оглед изложеното считам, че съм заинтересована да обжалвам цитираните по-горе индивидуални административни актове, обективирани в процесните решения на ВСС.

Твърдя, че при провеждане на събеседването с кандидатите и провеждането на конкурса са допуснати следните съществени нарушения на административно-производствените правила, които опорочават обжалваните решения, а именно:

1. В нарушение на императивната разпоредба на чл.192 ал.1 ЗСВ, при определяне на общата оценка за притежаваните от мен и от останалите кандидати професионални качества, не са взети предвид всички проведени до момента периодични атестирания, а само резултата от последното проведено атестиране;
2. Комплексната оценка от последното проведено атестиране е приравнена на цифрова оценка по правилото на чл.40 ал.2 от Правилата в противоречие на разпоредбата на чл.30 ал.1 т.10 ЗСВ, предвиждаща атестирането да е съобразно критериите в приетата Методика за атестиране на съдия, прокурор, следовател, адм.ръководител и заместник на адм.ръководител;
3. В процесната конкурсна процедура не бяха обсъждани представените от мен актове, както и тези на останалите

кандидати при събеседването с тях, съгласно условието в чл.39 ал.3 от Правилата;

4. Събеседването е проведено при нееднакви за всички участници в конкурса условия в противоречие с разпоредбата на чл.8 АПК;
5. Събеседването с мен и с всеки отделен кандидат беше проведено от само един член на конкурсната комисия, определен по необявени критерии, в нарушение на разпоредбата на чл.192 ал.1 ЗСВ, предвиждаща събеседването да се проведе от конкурсната комисия в целия ѝ състав.

Посочените по-горе твърдения обуславят извода за съществени нарушения на административно-производствените правила, водещи на свой ред до незаконосъобразност на обжалваните решения. Порочността се изразява в следното:

1*. Съгласно разпоредбата на чл.192 ал.1 ЗСВ конкурсната комисия провежда конкурса чрез събеседване с кандидатите по практически въпроси, свързани с прилагането на законите. При определяне на резултата на всеки кандидат се вземат предвид оценката от събеседването и „резултатите от проведените до момента периодични атестирания“, въз основа на които се прави обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества.

В противоречие с визираната норма на ЗСВ и Решение №10/15.11.2011г. в сила от 29.11.2011г. на Конституционния съд на РБългария, Висшият съдебен съвет е приел в чл.40 ал.4 от Правилата, че общата оценка на кандидата се формира като средноаритметична от оценката от събеседването, плюс оценката от последното периодично атестиране, приравнена на цифровите оценки, описани в ал.2 на същата разпоредба.

Считам, че във визираната част Правилата противоречат пряко на императивната разпоредба на чл.192 ал.1 ЗСВ, предвиждаща при формиране на крайната оценка да се вземат предвид резултатите от всички проведени до момента периодични атестирания, а не само от последното такова. Разпоредбата е ясна и не се нуждае от тълкуване.

Към датата на конкурса имам две проведени периодични атестирания- през 2009г. и през 2013г., но при формиране на общата оценка от конкурса е възприета само атестационната оценка от 2013г..

Така предвиденото в чл.40 ал.4вр.ал.2 от Правилата условие придава необоснована значимост на резултата от последното проведено атестиране, което рефлектира пряко върху формирането на общата

оценка за професионалните качества – моите и на останалите кандидати, по смисъла на чл.192 ал.1 изр.2 ЗСВ, а отгук и до резултатите от проведения изпит и извършеното класиране.

Отчитането на резултата от всяко проведено до момента периодично атестиране е въведено от законодателя в нормата на чл.192 ал.1 ЗСВ именно с оглед обезпечаване точната преценка на професионалните, делови и нравствени качества на кандидата през целия период на заеманата от него длъжност. Общият резултат на проведените атестирания дава възможност за най-точна представа относно тези качества. Игнорирайки всички проведени атестирания, с изключение на последното проведено по време, ВСС е ограничил и изменил по недопустим начин приложението на закона с приетото в чл.40 ал.4 вр.ал.2 Правилата, което прави извършеното класиране, респ.обжалваните решения, незаконосъобразни.

2*.Съгласно чл.30 ал.1 т.10 от ЗСВ, ВСС извършва атестиране на съдиите, прокурорите, следователите, в предвидените от закона случаи съобразно критериите, приети от него в МЕТОДИКА за атестиране на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административен ръководител /приета с решение по Протокол №39/28.11.2011г., изм.с решение по Протокол №32/26.07.2013г./. В Методиката условията и реда за оценяването на квалификацията, достиженията и професионалната пригодност на магистратите включва три етапа: 1. словесни констатации относно показателите по всеки от критериите за атестиране въз основа на установените факти и обстоятелства за дейността на атестирания; 2. цифрова оценка на всеки отделен критерий за атестиране с конкретен брой точки въз основа на констатациите относно показателите по съответния критерий; 3. формиране на комплексна оценка от атестирането въз основа на сумарния брой от точки по всеки от отделните критерии за атестиране.

Съгласно чл.82 ал.1 от Методиката комплексната оценка от атестирането представлява словесно обобщение на квалификацията, достиженията и професионалната пригодност, преценени по сбора от цифровите оценки по отделните общи и специфични критерии за атестиране. Така например, „добра“ комплексна оценка се формира при констатирано “съответно на длъжността изпълнение на работата” при общ сбор от броя на точките по отделните критерии от 66 до 85 точки, а „много добра“ комплексна оценка се формира при констатирано “изключително изпълнение на работата” при общ сбор от броя на точките по отделните критерии от 86 до 100 точки.

В процесния конкурс комплексните оценки от периодичното атестиране по чл.82 ал.1 от Методиката са приравнени на цифрови оценки, съгласно разпоредбата на чл.40 ал.2 от Правилата, а именно: комплексна оценка от атестирането „много добра“- на 6 /шест/, комплексна оценка от атестирането „добра” - на 5 /пет/; комплексна оценка от атестирането „задоволителна”- на 4 /четири/. Тоест, ако оценката от атестирането е „много добра- 86 точки“, тя, по реда на чл.40 ал.2 от Правилата, се приравнява на цифровата оценка 6. На същата цифрова оценка се приравнява и атестационна оценка „много добра-100 точки“ и т.н..

Считам, че това „приравняване“ е незаконосъобразно, тъй като наличието на цифрови оценки от атестирането определени по Методиката на основание с чл.30 ал.1 т.10 ЗСВ, изключва възможността комплексните словесни оценки на свой ред да бъдат преобразувани в цифрови по начин, различен от уредения в чл.75 и сл. от Методиката.

Приравняването на практика обезсмисля оценката от атестирането. Диапазонът на цифровото изражение е твърде голям, за да се приеме, че кандидат, получил атестационна оценка 86т., и кандидат с оценка 100 т. от атестацията, следва да имат равен цифров резултат /6/ при образуването на общата оценка от конкурса.

Макар общата оценка в конкурса да се формира от два равностойни компонента- резултата от събеседването и обобщения резултат от проведените атестации, в случая вторият компонент очевидно е деформиран и неверен. От конкурсната документация се установява, че всички кандидати в процесния конкурс сме с комплексна оценка „много добра“ от атестирането, като цифровото приравняване по реда на чл.40 ал.2 Правилата води до обезличаване на цифровите оценки от атестациите и съответно до изкривяване на общата оценка от конкурса на всеки един от нас с оглед определящото значение на резултата от събеседването и игнориране на най-съществената част от преценката за професионалните качества на отделния магистрат- тази за квалификацията, достиженията и професионалната му пригодност. С приравняването на практика се постига отрицание на тази преценка.

Формирайки резултат от атестирането по начин, различен от предвидения в закона, ВСС чрез своя помощен орган- конкурсната комисия, е допуснал съществено нарушение на условията за провеждане на конкурса, което прави обжалваните решения незаконосъобразни.

3*. Според изискванията на чл.192 ал.1 от ЗСВ, събеседването се провежда с всеки кандидат по практически въпроси, свързани с прилагането на законите и които се отнасят до дейността на органа, за който се кандидатства, като съгласно чл.39 ал.3 ЗСВ се обсъждат и изготвени от кандидатите актове през последните три години.

В случая, конкурсната комисия не обсъди при събеседването с мен, както и с останалите кандидати, визираните в чл.39 ал.3 т.2 и т.3 от Правилата актове.

Този факт е констатиран и от ВСС. Видно от Решение по т.76.1. по Протокол №8/20.02.2014г., Висшият съдебен съвет, след като е приел в мотивите си към решението, че в проведените до датата на решението събеседвания по обявени конкурси за повишаване в длъжност конкурсните комисии не са обсъждали представените актове от кандидатите, е указал комисииите да обсъждат по време на събеседването със съответния кандидат представените със заявлението актове по чл.32 ал.3 т.2 и т.3 от Правилата. Освен процесния конкурс, не е провеждан друг такъв след измененията в Правилата, касаещи въвеждането на условие за обсъждане на актове на кандидатите, поради което е очевидно, че констатацията касае именно обжалваната конкурсна процедура. Целта на чл.39 ал.3 Правилата, видно от редакцията, съобразно основния критерий, предвиден от чл.192 ал.1 ЗСВ, е дискусия и анализ на конкретните актове, чрез които да се постави по-прецизна оценка на професионалните качества на кандидата. Обсъждането е съществена част от събеседването като цяло и липсата му не дава пълна представа за кандидата.

В този смисъл считам, че събеседването не е проведено по реда и начина, предвиден в Правилата и в закона, което е съществено нарушение на административно-производствените правила (в т.вр. Решение №219/09.01.2014г. на ВАС, 6-то отделение по адм.д.№13759/2013г.).

Приложимите в дейността на ВСС принципи на служебно начало по чл.9 от АПК и за последователност по чл.13 АПК, задължават ВСС да проведе и приключи обявения конкурс при условията на раздел II от глава девета на ЗСВ и при действието на визираните Правила. Като е утвърдил резултатите от процесния конкурс, чиято порочност е констатирана и обявена от самия административен орган преди приемането на обжалваните решения, ВСС е постановил незаконосъобразни решения, които следва се отменят.

4*. Процесното събеседване, освен в противоречие с разписаните правила, е проведено и при нееднакви за всички участници в конкурса условия. Нарушението е установено от самия административен орган и

то преди постановяване на обжалваните решения, видно от т.76.2. и т.76.3. по Протокол №8/20.02.2014г.. Въпреки че е констатирал изрично наличието на “различен подход при провеждане на събеседването по чл.192 ЗСВ във връзка с чл.39 ал.3 от Правилата” в проведените до 20.02.2014г. събеседвания по обявени конкурси за повишаване в длъжност, и е указал на конкурсните комисии “да имат еднакъв подход и критерии при поставяне на въпросите с цел установяване подготвеността на кандидата за длъжността, за която кандидатства”, както и да “формулират и задават еднакви по тежест въпроси към всеки кандидат”, ВСС е пренебрегнал съществените нарушения, допуснати от конкурсната комисия на уредената процедура в закона и в приетите Правила.

Видно е от протокола /стенограмата/ от проведеното събеседване с мен и с останалите кандидати, че темите и свързаните с тях въпроси към кандидатите, са различни по сложност, относимост, значимост и т.н. в практиката на съдия в Търговско отделение на окръжен и апелативен съд. Действително, проверка на правилността на оценката от събеседването с кандидатите с оглед показаните правни познания, както от теоретична, така и от практична гледна точка, са въпроси, за чието разрешаване са необходими специални знания по търговско право и не са част от преценката за законосъобразност на решенията на ВСС.

Различието по сложност на въпросите, зададени на участниците в конкурса за ТО на САС, обаче, е част от преценката за законосъобразното провеждане на събеседването, доколкото засяга принципа на равенство, прогласен в чл.8 от АПК и съставлява дискриминационен подход по отношение на кандидатите. Порочността в този смисъл обуславя отмяна на незаконосъобразните решения на посоченото основание.

5*. Събеседването с мен и с всеки един от останалите кандидати в процесния конкурс беше осъществено само от определен член на конкурсната комисия, т.е. един от членовете на комисията еднолично формулираше и задаваше въпросите към мен и към останалите кандидати. Конкурсната комисия се състоеше от 5 члена, с председател съдия Емил Марков. Изпитващите бяха различни за всеки от кандидатите, като определянето им беше по неясни и необявени на участниците критерии,

Съгласно чл.39 ал.1 от Правилата събеседването с кандидата се осъществява от конкурсната комисия като цяло, а не от отделен член. Не само че липсва правна възможност, предвидена в Правилата или в

закона, формулирането на всички въпроси по време на събеседването с всеки един кандидат да е само от един член на конкурсната комисия, но и в чл.192 ал.1 ЗСВ, и в Правилата, изрично е предвидено събеседването да се проведе от комисията в целия ѝ състав. Без значение е в случая, че всеки член на комисията поставя своя оценка по релевантните критерии за оценка на отговорите на кандидатите, след като само един от членовете има възможност да определя вида, съответно сложността и относимостта на задаваните на кандидата въпроси. Мълчанието на останалите членове не означава съгласие със задаваните въпроси. Въпросите не са предварително обсъдени от членовете на комисията, но дори и да е така, то тогава следва председателят на помощния орган в конкурса да зададе определените за кандидата въпроси.

Посоченият факт води до ограничаване реализирането на основната цел на конкурсната процедура, съдържаща се в чл.192 ал.1 ЗСВ- установяване подготовката на кандидата за длъжността, за която кандидатства, като едновременно с това увеличава неоправдано и в неограничена степен субективният елемент при провеждане на конкурса. Последният не може да бъде игнориран, като липсва и възможност за прилагане на разпоредбата на чл.10 ал.2 АПК.

Липсата на конспект, на предварително обявени теми за дискусии, на ясен регламент за конкурсната процедура като цяло, в съчетание с липсата на критерии при определяне на член на комисията, който да проведе събеседването, нарушава основни принципи в административното производство, уредени в чл.8, чл.10 и чл.13 АПК- на равенство, безпристрастност и предвидимост в процесната процедура. Считаю, че визираното нарушение е съществено и предопределя незаконосъобразността на проведения конкурс.

Уважаеми върховни съдии,

Моля, след като се убедите в основателността на изложените по-горе факти, и след извършване на служебна проверка по смисъла на чл.168 ал.1 АПК, да постановите решение на основание чл.173 ал.2 АПК, с което да отмените като незаконосъобразни приетите решения на ВСС по т.т. 3.1., 3.2., 3.3, 3.4., 3.5. и т.3.14. по Протокол №9 от заседание на ВСС, проведено на 27.02.2014г., и върнете преписката на ВСС за провеждане на нов конкурс при спазване на законовите изисквания.

Доказателства и доказателствени искания:

Моля, да задължите ВСС да представи:

1. Цялата преписка по конкурса за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване за 5 свободни длъжности „съдия” в Апелативен съд гр. София , Търговска колегия, приключил с процесните решения;
2. Копие от протокола за класиране на кандидатите, съставен от конкурсната комисия, ведно с мотивирано становище към него.

Приложения:

1. Доказателства за внесена държавна такса;
2. Преписи от жалбата за заинтересованите страни.

06.03.2014г.

С уважение: